

Moș Crăciun De La Centrul De Calcul

De George Schimmerling

La Centrul de Calcul din Timișoara, sărbătorile de iarnă aveau un farmec aparte, chiar dacă din brad dispăruseră de la o vreme stelulele luminate, din pricina economiei de curent, iar Moș Crăciun fusese rebotezat Moș Gerilă. Politica de rotire a cadrelor se aplica și în cazul lui Moș Gerilă astfel încât, în fiecare an, alt angajat îndeplinea această dificilă funcție. Misiunea de a fi Moș Gerilă era îngreunată de faptul că micuții erau foarte isteți, atenți la fiecare detaliu, așa încât nimic nu putea fi lăsat la voia întâmplării. Unii dintre ei, mai mărișori, începuseră chiar să se îndoiască profund de însăși existența lui Moș Gerilă.

În ziua aceea de iarnă, copiii stau așezați în sala festivă și îl așteaptă înfrigurați - la propriu, dar și la figurat - pe Moș Gerilă. Moș Gerilă - un pic mai vocal decât Moși Gerilii din anii precedenți - le spune o poveste și apoi îi cheamă pe copii în ordine alfabetică să le dea cadoul. Fiecare copil urcă pe podiumul improvizat, își primește pachetul din sacul cel mare al moșului și își reia locul mulțumit pe scăunel. Când ai punga cu bunătăți la picioarele tale, problema autenticității lui Moș Gerilă devine o problemă secundară.

Dar nu și pentru micuțul Andrei (Andriș) Eckstein.

Mai întâi s-a mirat că Moș Crăciun știa atâtea amănunte din viața lui. Știe la ce grădiniță merge, cum o cheamă pe educatoare, ce pasiuni are. Moș Gerilă ăsta e cumva agent undercover ?

Andriș știa că există o singură metodă de a afla. O metodă care nu dă greș niciodată. Din străfundurile experienței lui de viață de aproape cinci ani știa că Moși Gerilii au un punct slab, un fel de călcâi al lui Ahile. Când va urca pe podium, se va apropia de el și îl va trage cu toată puterea de barbă. Și atunci barba prinsă cu șnur se va desprinde și falsul Moș Gerilă va fi dat de gol în văzul tuturor. Fiecare Moș Gerilă pe barba lui piere. Așa și face. Când îi

vine rîndul, trage adînc aer în piept să-și facă curaj, îl apucă pe moșul cel vorbăreț de barbă și îl smucește cu toată puterea. Dar, spre surpriza generală, barba moșului nu se clintește din loc de parcă era acolo de cînd lumea.

Și atunci zice o frază pe care doar un matematician o poate înțelege: „De acu' cred că există chiar dacă nu există.”

Ce nu știa Andriș și probabil va afla acum, era că Moș Gerilă fusese la fel de minuțios. Își luase liber cîteva ore și s-a dus la mama mea la servicii, la Teatrul German, unde a fost machiat din cap pînă în picioare ca un actor care joacă rolul vieții sale. A fost cel mai bun Moș Gerilă dintre toți și drept recompensă, a devenit oficial Moș Gerilă de la Centrul de Calcul pînă a plecat de acolo.

Acest bulgăre de amintire pe care eu l-am prăvălit mai la vale, mi-a fost încredințat de matematicianul profesionist și actorul amator în rol de Moș Gerilă, amicul meu, lugojeanul Ivan Bloch.